

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.1.2019 r.
COM(2019) 11 final

2019/0008 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na 14. Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian w załącznikach II, VIII i IX do niej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko Unii na 14. posiedzeniu Konferencji Stron konwencji bazylejskiej, w związku z planowanym przyjęciem zmian załączników do konwencji.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych

Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja”), przyjęta w dniu 22 marca 1989 r., weszła w życie w 1992 r. Stronami konwencji są Unia Europejska, a także należące do niej państwa członkowskie¹. Konwencja wiąże obecnie 186 stron.

Podstawę konwencji stanowi system kontroli wywozu, przywozu i procedury tranzytu niektórych odpadów. O wywozie odpadów, które podlegają konwencji, zawiadamia się z wyprzedzeniem właściwe organy państw przywozu i tranzytu. Zgłoszenia dokonuje państwo wywozu, które może również wymagać od wytwórców lub eksporterów dokonania takich zgłoszeń za pośrednictwem kanału swojego właściwego organu. Zgłoszenia dokonuje się w formie pisemnej i zawiera ono deklaracje i informacje określone w załączniku V A do konwencji. Wywóz odpadów może odbyć się tylko wtedy, gdy wszystkie zainteresowane państwa udzieliły na to pisemnej zgody (art. 6 konwencji).

System kontroli przewidziany w konwencji ma zastosowanie do odpadów niebezpiecznych określonych w art. 1 i wymienionych w wykazie w załączniku VIII do konwencji oraz do innych odpadów wymienionych w wykazie w załączniku II, które obejmują odpady z gospodarstw domowych oraz pozostałości powstałe w wyniku spalania odpadów z gospodarstw domowych. W załączniku IX do konwencji zamieszczono również wykaz kodów odpadów, które nie wchodzą w zakres jej stosowania ani w zakres systemu kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.

2.2. Konferencja Stron

Konferencja Stron konwencji bazylejskiej jest głównym organem decyzyjnym konwencji. Jest ona uprawniona do wprowadzania zmian do załączników do konwencji, a jej posiedzenia odbywają się co dwa lata.

14. posiedzenie Konferencji Stron (CoP14) odbędzie się w Genewie, w okresie od kwietnia do maja 2019 r.

2.3. Planowany akt

¹ Decyzja Rady 93/98/EWG w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r. (Konwencji bazylejskiej) (Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1).

Jeden z punktów wstępnego porządku 14. posiedzenia Konferencji Stron dotyczy wniosku przedłożonego przez Norwęgę w sprawie zmiany niektórych załączników do konwencji („planowany akt”)².

Wspomniany planowany akt nie oznacza objęcia wszystkich odpadów tworzyw sztucznych mechanizmami kontroli konwencji bazylejskiej, lecz objęcie niektórych odpadów tworzyw sztucznych mechanizmami kontroli, przy jednoczesnym pozostawieniu pozostałych odpadów tworzyw sztucznych poza zasięgiem tych mechanizmów kontroli (tak aby mogły one nadal być przedmiotem handlu bez konieczności zgłaszania ich przez państwa wywozu/przywozu).

Celem planowanego aktu jest zmiana lub dodanie pozycji dotyczących odpadów tworzyw sztucznych w:

- załączniku II dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które powinny podlegać systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji;
- załączniku VIII dotyczącym niebezpiecznych odpadów tworzyw sztucznych, które również powinny podlegać systemowi kontroli; oraz
- załączniku IX dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które nie powinny podlegać systemowi kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.

Wniosek dotyczący zmiany załączników II, VIII i IX do konwencji, który przedłożyła Norwegia, przekazano stronom w dniu 26 października 2018 r. Zgodnie z wnioskiem odpady tworzyw sztucznych inne niż odpady niebezpieczne, które obejmuje zmieniony wpis w załączniku IX, mogą nadal być przedmiotem handlu między państwami w ramach konwencji na tych samych warunkach, co obecnie, podczas gdy odpady tworzyw sztucznych wymagające szczególnej uwagi oraz niebezpieczne odpady tworzyw sztucznych, w nowych pozycjach, odpowiednio w załącznikach II i VIII, podlegają systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji.

Zmiany w załącznikach II, VIII i IX do konwencji wejdą w życie w UE po wdrożeniu ich w ramach zmian do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów³. Zmiany dotyczące podmiotów i organów w zakresie wywozu z UE będą zależeć od rodzaju odpadów i państw przeznaczenia.

Zakazany będzie **wywóz z UE do państw innych niż państwa OECD** szeregu nowych kategorii niebezpiecznych odpadów tworzyw sztucznych (wyszczególnionych w wykazie w załączniku VIII). Wywóz takich odpadów na obszarze państw OECD będzie musiał odbywać się zgodnie z procedurą notyfikacyjną. Zakazany będzie wywóz niektórych odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, włączonych do załącznika II, z UE do państw innych niż państwa OECD, chyba że UE postanowi zastosować procedurę notyfikacyjną poprzez wprowadzenie zmian do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (które ma zostać poddane przeglądowi do końca 2020 r.). Wywóz takich odpadów na obszarze państw OECD także będzie musiał podlegać procedurze notyfikacyjnej. Ponadto rodzaje odpadów tworzyw sztucznych innych niż niebezpieczne, o których mowa w załączniku IX do

² Wniosek jest dostępny na stronie internetowej konwencji bazylejskiej, zob. <http://www.basel.int/TheConvention/Communications/tabid/1596/Default.aspx>

³ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

konwencji, można wywieźć bez konieczności przeprowadzania żadnych kontroli pod warunkiem spełnienia pewnych warunków, aby zapewnić łatwość ich recyklingu w państwie przywozu.

Automatyczne wdrożenie wniosku Norwegii do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 skutkowałoby objęciem procedurą notyfikacyjną **przemieszczania wewnątrzunijnego** odpadów nowo włączonych do załączników II lub VIII do konwencji bazylejskiej.

Procedurę zmiany załączników do konwencji regulują jej art. 17 i 18. W szczególności każdą proponowaną zmianę strona musi wprowadzić, a Sekretariat poinformować o takiej zmianie wszystkie strony co najmniej sześć miesięcy przed posiedzeniem, na którym proponuje się jej przyjęcie, tj. do dnia 28 października 2018 r. w przypadku CoP14. Ponadto każda taka zmiana musi zostać przyjęta na posiedzeniu Konferencji Stron i może wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od daty upowszechnienia zgłoszenia przez depozytariusza. Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. c) konwencji, który stanowi że: „Po upływie sześciu miesięcy od daty rozpowszechnienia informacji przez depozytariusza załącznik wchodzi w życie dla wszystkich Stron niniejszej Konwencji lub odnośnego protokołu, które nie przedłożyły zawiadomienia zgodnie z postanowieniem litery b)”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Unia powinna poprzeć wprowadzenie zmian do załączników do konwencji w celu zmiany lub dodania pozycji dotyczących odpadów tworzyw sztucznych w:

- załączniku II dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które powinny podlegać systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji;
- załączniku VIII dotyczącym niebezpiecznych odpadów tworzyw sztucznych, które również powinny podlegać systemowi kontroli; oraz
- załączniku IX dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które nie powinny podlegać systemowi kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.

Bez wprowadzenia powyższych zmian do załączników do konwencji istnieje znaczne ryzyko, że odpady tworzyw sztucznych będą wywożone do krajów nieposiadających odpowiedniej infrastruktury do skutecznego gromadzenia i racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami. Planowany akt przyczyni się do:

- poprawy kontroli wywozu odpadów tworzyw sztucznych;
- wspierania racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami tworzyw sztucznych;
- ograniczania ryzyka przedostania się odpadów tworzyw sztucznych do środowiska; oraz
- zapobiegania globalnemu problemowi środowiskowemu, jakim są odpady morskie.

Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych przyjęta w dniu 16 stycznia 2018 r.⁴ stanowi, że duże znaczenie dla wyeliminowania największych źródeł odpadów tworzyw sztucznych w oceanach, tj. rozwiązania problemu niedostatecznej infrastruktury gospodarowania odpadami w krajach rozwijających się i gospodarkach wschodzących, mają działania międzynarodowe. W strategii na rzecz tworzyw sztucznych wspomniano, że należy wspierać działania zgodnie z konwencją bazylejską oraz dopilnować, by przemieszczanie i przetwarzanie wszelkich tworzyw sztucznych wysyłanych za granicę w celu recyklingu odbywało się w warunkach zbliżonych do tych obowiązujących w UE. UE wywozi znaczną część odpadów tworzyw sztucznych do państw trzecich (3 mln ton w 2016 r.), w których nadal istnieje niepewność co do ich przetwarzania, a w świetle rozwoju sytuacji międzynarodowej, w tym niedawnej decyzji Chin o ograniczeniu przywozu niektórych rodzajów odpadów tworzyw sztucznych, odnotowuje się wzrost problemów transgranicznych.

Przepisy konwencji wdraża się w Unii rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006. Rozporządzenie to stosuje się do wywozu z i przywozu do UE, a także do przemieszczania między państwami członkowskimi (art. 1). Rozporządzenie to ma zastosowanie również w Europejskim Obszarze Gospodarczym („EOG”)⁵.

Po przyjęciu i rozpoczęciu obowiązywania planowanego aktu konieczne będzie jego wdrożenie do prawa Unii, a w szczególności do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Oznaczałoby to objęcie przemieszczania w obrębie UE i EOG odpadów tworzyw sztucznych nowo włączonych do załączników II i VIII nowymi środkami kontroli (oraz zakazem wywozu tych odpadów do krajów innych niż kraje OECD). Chociaż sytuacja ta byłaby pożądana z powyższych względów, jeżeli chodzi o wywóz z UE, mogłaby ona mieć niepożądane i problematyczne skutki dla przemieszczania odpadów tworzyw sztucznych przeznaczonych do recyklingu wewnątrz UE i EOG, ponieważ podlegałoby ono nowym procedurom notyfikowania. Przemieszczenia te podlegają już wymogom w zakresie ochrony środowiska w przepisach Unii dotyczących odpadów, a wprowadzenie nowych procedur administracyjnych mogłoby sprawić, że recykling tworzyw sztucznych w UE stałby się bardziej skomplikowany i kosztowny, przynosząc jedynie ograniczone korzyści z punktu widzenia ochrony środowiska.

W celu utrzymania obecnej sytuacji w Unii i EOG, tj. bez systemu kontroli przewidzianego w konwencji w odniesieniu do przemieszczania nowych odpadów tworzyw sztucznych, konieczne będzie powiadomienie Sekretariatu konwencji o przedmiotowych przepisach zgodnie z art. 11 konwencji. Na mocy tego artykułu strony mogą zawierać porozumienia lub umowy dwustronne, wielostronne lub regionalne dotyczące transgranicznego przemieszczania odpadów niebezpiecznych, pod warunkiem że takie porozumienia lub umowy są zgodne z racjonalnym ekologicznie gospodarowaniem odpadami wymaganym w konwencji. W takich porozumieniach lub umowach zawarte zostaną postanowienia, które nie będą mniej bezpieczne dla środowiska niż te zawarte w konwencji, a w szczególności będą uwzględniać interesy krajów rozwijających się. Przykładowo powiadomienia, o których mowa w art. 11, wysłano w związku z decyzją Rady OECD⁶.

W związku z tym w niniejszym wniosku dotyczącym decyzji Rady przewiduje się powiadomienie Sekretariatu przez Unię, zgodnie z art. 11 konwencji, o przepisach

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁵ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 73/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r.

⁶ C(2001) 107 final w sprawie transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, <http://www.basel.int/Countries/Agreements/tabid/1482/Default.aspx>

stosowanych w odniesieniu do przemieszczania danych odpadów tworzyw sztucznych na terenie Unii i EOG w zakresie, w jakim przepisy te różnią się od planowanego aktu, oraz doprecyzowanie, że są to przepisy oparte na zgodnym z konwencją systemie racjonalnego ekologicznie gospodarowania. Należy także podjąć kroki, aby poinformować sekretariat OECD o powyższej sytuacji ze względu na powiązania między zmianami załączników do konwencji a powyższą decyzją OECD.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określono tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron konwencji bazylejskiej jest organem ustanowionym na mocy konwencji.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Konferencję Stron, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 18 konwencji. Może mieć on decydujący wpływ na przepisy UE, a mianowicie na rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów. Na mocy tego rozporządzenia wdraża się konwencję m.in. poprzez ustanowienie procedur wywozu z i przywozu do UE, a także przemieszczania między państwami członkowskimi. Rozporządzenie to ma zastosowanie również w EOG.

Po wprowadzeniu zmian do załączników do konwencji, zmiany te należy wprowadzić do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (ewentualnie z wyjątkiem przepisów dotyczących przemieszczania odpadów wewnątrz UE, jak wyjaśniono powyżej).

W ramach planowanego aktu nie uzupełnia ani nie zmienia się ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do ochrony środowiska.

Materialną podstawą prawną wnioskowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na 14. Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian w załącznikach II, VIII i IX do niej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja”) została zawarta przez Unię decyzją Rady 93/98/EWG w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r. (Konwencji bazylejskiej)⁸ i weszła w życie w 1992 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 konwencji Konferencja Stron rozpatruje i w razie potrzeby przyjmuje zmiany do konwencji.
- (3) Konferencja Stron, w trakcie 14. posiedzenia w okresie od maja do kwietnia 2019 r., rozważy przyjęcie zmian do załączników do konwencji w celu zmiany lub dodania pozycji dotyczących odpadów tworzyw sztucznych w:
 - załączniku II dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które powinny podlegać systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji;
 - załączniku VIII dotyczącym niebezpiecznych odpadów tworzyw sztucznych, które również powinny podlegać systemowi kontroli; oraz
 - załączniku IX dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które nie powinny podlegać systemowi kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.
- (4) Wniosek dotyczący zmiany załączników II, VIII i IX do konwencji, który przedłożyła Norwegia, przekazano stronom w dniu 26 października 2018 r. Zgodnie z wnioskiem odpady tworzyw sztucznych inne niż odpady niebezpieczne, które obejmuje zmieniony wpis w załączniku IX, będą nadal przedmiotem handlu między państwami w ramach konwencji na tych samych warunkach, co obecnie, podczas gdy odpady

⁸ Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1.

tworzyw sztucznych wymagające szczególnej uwagi oraz niebezpieczne odpady tworzyw sztucznych, w nowych pozycjach, odpowiednio w załącznikach II i VIII, podlegałyby systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji.

- (5) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron, ponieważ planowany akt będzie wiążący dla Unii i może mieć on decydujący wpływ na prawo Unii, a mianowicie na rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁹.
- (6) Unia powinna poprzeć wprowadzenie powyższych zmian do załączników do konwencji, ponieważ przyczynią się one do poprawy kontroli wywozu odpadów tworzyw sztucznych, zapobiegania wywozowi odpadów tworzyw sztucznych do krajów nieposiadających odpowiedniej infrastruktury do skutecznego gromadzenia i racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami, wspierania racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami tworzyw sztucznych, ograniczania ryzyka przedostania się odpadów tworzyw sztucznych do środowiska oraz zapobiegania globalnemu problemowi środowiskowemu, jakim są odpady morskie.
- (7) Należy utrzymać obecną sytuację w przypadku przemieszczania odpadów tworzyw sztucznych na terenie Unii i EOG, a zatem nie należy stosować systemu kontroli konwencji bazylejskiej w odniesieniu do odpadów, które można by uwzględnić w załączniku II i załączniku VIII na 14. Konferencji Stron konwencji bazylejskiej. Unia powinna zatem powiadomić o przepisach stosowanych w odniesieniu do przemieszczania danych odpadów tworzyw sztucznych na terenie Unii i EOG w zakresie, w jakim przepisy te różnią się od planowanego aktu, oraz doprecyzować, że są to przepisy oparte na zgodnym z konwencją systemie racjonalnego ekologicznie gospodarowania. Zgodnie z art. 11 konwencji takie powiadomienie należy wysłać do Sekretariatu konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, stanowisko, jakie zajmuje się w imieniu Unii na 14. posiedzeniu Konferencji Stron konwencji bazylejskiej jest następujące:

Unia popiera wprowadzenie zmian do załączników do konwencji w celu zmiany lub dodania pozycji dotyczących odpadów tworzyw sztucznych w:

- załączniku II dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które powinny podlegać systemowi kontroli przewidzianemu w konwencji;
- załączniku VIII dotyczącym niebezpiecznych odpadów tworzyw sztucznych, które również powinny podlegać systemowi kontroli; oraz
- załączniku IX dotyczącym odpadów tworzyw sztucznych innych niż odpady niebezpieczne, które nie powinny podlegać systemowi kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.

⁹ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

2. Po przyjęciu planowanego aktu przez Konferencję Stron konwencji bazylejskiej Unia, zgodnie z art. 11 konwencji, powiadomi Sekretariat konwencji o przepisach prawodawstwa Unii mających zastosowanie do przemieszczania odpadów tworzyw sztucznych objętych planowanym aktem na terytorium UE i EOG, o ile te przepisy różnią się od planowanego aktu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*